

NAGYPÁL ISTVÁN

Feljegyzések a szikláról

(1)

kell valami szutykos kendő, amibe
kell valami szín, szín, szín. látod
ha kell valami, szólsz, figyelsz és
vársz. mert kell valami tisztelet.
nekem. megtörölni arcomat.

(2)

étlen-szomjan a sziklán figyelek.
figyelem a sirályokat. mellettem
merülnek. aztán hiányosak a fel-
jegyzéseim, nem emlékszem
pontosan, szivacsos az emlék.

(3)

ott ülök a sziklán, közel a parthoz,
elképelem, ahogy átúszom, ha
tudnám, hogy át tudom, nem megy.
a szikla körül lapátolok kezemmel.
a sziklát valahogy mégis elhagyom.

(4)

visszaolvasok aztán néhány sort.
egy galamb szállt el felettem.
pedig egy sziklaszirten vártam rá.
nem felém szállt, a sziget másik
oldala felé szállt. valakihez.

(5)

néhány sor, néhány nap, hiányzik.
aztán a sziget partján, homokba
süppedve figyelem a tengert.
a galambot nem is figyelem,
vissza szállt-e tegnap óta.

(6)

kihúznám ezt a sort, mégis meg-
hagyom. meghagyok belőle
néhány szót. a szigetet. innen
indultam. ide jutottam. meg-
kerültem a sziklaszirtet. újra.

(7)

messze van a tegnap, messze.
a galamb elszállt. éheznek. élek.
felkelnék szívesen a homokból.
a lábam nem engedi. a homok
nem engedi. éheznek. várok mégis.

(8)

ne fordulj meg, ne fordulj meg,
mondják. nézd a vizet, nézd.
ha megfordulsz, a szigetet látod.
nézed a tegnapot, nézed a fát.
ne fordulj meg, ne fordulj meg.